

Arrest

nr. 50 861 van 8 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 9 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. DASSEN en van attaché S. BOTTU. die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 11 januari 2008 het Rijk binnen en diende op 10 november 2009 een derde asielaanvraag in. Op 6 mei 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn van het eiland Juula en te behoren tot de minderheidsgroep Bajuni.

Op 18 januari 2008 diende u een eerste asielaanvraag in, bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen dd. 14 oktober 2008. Op 3 november 2008 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze beslissing doch de beslissing

van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest van 16 januari 2009 (arrestnummer 21478). U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 16 maart 2009 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 7 april 2009.

Op 10 november 2009 diende u een derde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. februari 2010) en het Commissariaat-generaal (dd. 29 april 2010) blijkt dat u blijft bij de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde. U legde ter staving van uw derde asielaanvraag volgende documenten neer: een Somalisch paspoort op naam van Muzamilu Said Omar (nr. A01286188) uitgegeven op 27 september 2009 te Mogadishu, een verklaring van de ongehuwde staat van Muzamilu Saidi Omar uitgereikt op 26 september 2009 door rechter Mohamud Mohamed Dahir van de Kismayo District Court, een envelop van DHL (Shipment No. 3533779826) waarmee uw paspoort en de verklaring van ongehuwde staat verstuurd zouden zijn vanuit Mogadishu en een geboortecertificaat op naam van uw vader, Said Omar Sharif, dat uitgereikt werd dd. 17 april 1970 te Mogadishu en/of Kismayo. U verklaarde dat u subsidiaire bescherming wenst te krijgen.

B. Motivering

Uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw derde asielaanvraag voorlegde blijken onvoldoende te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door de Commissaris-generaal op 14 oktober 2008 een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen op basis van de bedrieglijkheid van uw verklaringen. Meer bepaald werd in deze beslissing via uitgebreide argumentatie geconcludeerd dat u het niet aannemelijk hebt kunnen maken dat u werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten (zie weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 14 oktober 2008). In het licht hiervan werden de door u aangehaalde vervolgingsfeiten – die zich in Somalië zouden afgespeeld hebben – dan ook in twijfel getrokken. Vervolgens werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 16 januari 2009 onder meer geconcludeerd "Verzoeker toont geen band aan met de Bajuni noch met hun situatie op Juula, noch met Somalië", "Uit voorgaande blijkt dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit op bedrieglijke wijze tracht voor te houden door het gebruik van een valse identiteit, een gebrekkige geboorteakte en ingestudeerde verklaringen", "Verzoekers voorgehouden Somalische nationaliteit komt bedrieglijk voor" en "[...] ernstige aanwijzing dat hij onbekend is met de werkelijkheid in Somalië" (zie arrest RvV nr. 21478).

Met betrekking tot de nieuwe elementen die u voorlegde om uw derde asielaanvraag te staven kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt. Van het door u voorgelegde Somalisch paspoort op naam van Muzamilu Said Omar (nr. A01286188) uitgegeven op 27 september 2009 te Mogadishu kan het volgende gezegd worden. Ten eerste is het merkwaardig dat het door u voorgelegde paspoort stelt dat u op 25 mei 1989 geboren werd (zie informatie in administratief dossier) hoewel u tijdens uw eerste asielaanvraag steeds volhield geboren te zijn in 1992 (zie informatie in administratief dossier). Uw vergoelijking voor deze vaststelling, namelijk dat u eerder uw juiste geboortedatum niet kende omdat uw ouders omwille van een lokaal bijgeloof hun kinderen hun exacte geboortedatum onthielden (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 29 april 2010, p. 4) kan niet overtuigen gezien u zich tijdens uw eerdere asielaanvragen bij het geven van uw geboortedatum niet louter baseerde op verklaringen van uw ouders doch in het kader van uw eerste asielaanvraag ook effectief een geboortecertificaat op naam van Muzamilu Said Omar voorlegde waarop de – zo blijkt nu, de volgens u foutieve – datum 25 mei 1992 prijkt (zie informatie in administratief dossier). Ten tweede kan opgemerkt worden dat het door u voorgelegde paspoort stelt dat u in Mogadishu gedomicilieerd bent hoewel u op datum van uitgifte ervan, meer bepaald 27 september 2009, reeds meer dan anderhalf jaar in België verbleef (zie informatie in administratief dossier) en u verklaarde voorafgaand hieraan enkel op het eiland Juula in Somalië te hebben gewoond (p. 3). Uw vergoelijking voor deze anomalie, namelijk dat uw tante bij de aanvraag van het paspoort verklaarde dat u in Mogadishu woonde omwille van het feit dat inwoners van Juula om discriminatoire redenen geen paspoort kunnen verkrijgen (p. 5) kan niet overtuigen temeer u tijdens uw eerste asielaanvraag reeds identiteitsdocumenten voorlegde die eveneens als frauduleus konden bestempeld worden. Ten derde kan worden opgemerkt dat de vaststelling dat u het door u voorgelegde paspoort verkreeg zonder u persoonlijk aan te bieden bij de Somalische autoriteiten voor de aanvraag en/of afhaling ervan (p. 6) de authenticiteit van het door u voorgelegde Somalische paspoort in verdere mate op de helling zet. Ten vierde blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-

generaal beschikt het volgende “Door het wegvallen van een centrale overheid in 1991 is er geen internationaal erkende instantie meer die Somalische paspoorten uitgeeft of de geldigheidsduur ervan verlengt. Reisdocumenten die doorgaan voor Somalische paspoorten zijn in Somalië en in de buurlanden op de markten te koop.” (zie informatie in administratief dossier) hetgeen de authenticiteit van het door u voorgelegde paspoort verder onderuit haalt. Wat betreft de door u voorgelegde verklaring van de ongehuwde staat van Muzamilu Saidi Omar uitgereikt op 26 september 2009 door rechter Mohamud Mohamed Dahir van de Kismayo District Court kan gezegd worden dat gezien uw gecontesteerde Somalische nationaliteit geen enkel geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van dit document. Wat betreft het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van uw vader, Said Omar Sharif, dat uitgereikt werd dd. 17 april 1970 kan gezegd worden dat het merkwaardig is dat in het hoofdding van het document in de Somalitalige versie staat dat het document uitgegeven werd in Kismayo hoewel de Engelstalige vertaling stelt dat het geboortecertificaat werd uitgegeven in Mogadishu en dat ook de stempels – zowel op de Somali- als op de Engelstalige versie – afkomstig zijn van de lokale autoriteiten te Mogadishu (zie informatie in administratief dossier). Aan de authenticiteit van het door u voorgelegde geboortecertificaat op naam van uw vader, Said Omar Sharif, dat uitgereikt werd dd. 17 april 1970 kan aldus ernstig getwijfeld worden. Van de door u voorgelegde envelop van DHL (Shipment No. 3533779826) waarmee het door u voorgelegde Somalisch paspoort en de door u voorgelegde verklaring van uw ongehuwde staat mee verstuurd zouden zijn vanuit Somalië kan enerzijds opgemerkt worden dat uw verklaringen betreffende welke documenten zich precies in de envelop bevonden geenszins geverifieerd kunnen worden. Anderzijds kan opgemerkt worden dat het feit dat u een zending van DHL uit Somalië ontving geenszins als een bewijs geldt van de door u beweerde Somalische nationaliteit. Uw beweerde kennis van het Kibajuni (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 1 februari 2010, punt 8) is op zich geen bewijs van uw Somalische nationaliteit, omdat de het Kibajuni – als variant van het Kiswahili - ook in Kenia wordt gesproken (zie informatie in het administratief dossier). Wat betreft de vertaalproblemen die door de tolk Swahili begaan zouden zijn en die u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw derde asielaanvraag aanhaalde (p. 3-5) kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. Ten eerste maakte u tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag nergens melding van eventuele vertaalproblemen die zich voorgedaan zouden hebben tijdens het gehoor. Zo werd u zowel bij aanvang als bij afloop van het gehoor voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag uitdrukkelijk gevraagd of u de tolk Swahili begreep (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 19 augustus 2008, p. 2 en 21). In beide gevallen bevestigde u steeds dat u de tolk goed begreep (p. 2 en 21). Ten tweede maakte u noch in het verzoekschrift dd. 3 november 2008 dat uw raadsman bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen indiende tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag noch tijdens de terechtzitting voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 23 december 2008 in het kader van uw eerste asielaanvraag melding van enige vertaalproblemen. Ten derde kan geconstateerd worden dat u tijdens uw verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 2 april 2009 in het kader van uw tweede asielaanvraag evenmin melding maakte van eventuele vertaalproblemen en tijdens uw verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 1 februari 2010 in het kader van uw derde asielaanvraag had u ook geen melding gemaakt van eventuele vertaalproblemen. Ten vierde en wat betreft uw gehoor voor het Commissariaat-generaal dd. 29 april 2010 in het kader van uw derde asielaanvraag kan opgemerkt worden dat de interviewer van het Commissariaat-generaal u bij aanvang van het gehoor vroeg “Heeft u problemen om de tolk te begrijpen vandaag?” (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 29 april 2010, p. 3) en u hierop repliceerde “We verstaan elkaar” (p. 3). Ook bij afloop van het gehoor voor het Commissariaat-generaal dd. 29 april 2010 in het kader van uw derde asielaanvraag beweerde u de tolk begrepen te hebben (p. 7). Bijgevolg kan aan de door u ingeroepen vertaalproblemen geenszins geloof gehecht worden.

Er dient te worden opgemerkt dat u evenmin subsidiaire bescherming kan worden toegekend. U heeft immers tijdens uw opeenvolgende asielaanvragen niet aannemelijk gemaakt dat u werkelijk de Somalische nationaliteit bezit. Bijgevolg heeft u dan ook niet aangetoond dat u een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zou lopen bij terugkeer naar uw land van oorsprong. Uit dit alles blijkt dat er niet besloten kan worden tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich op de "*schending van de materiële motiveringsplicht*" en meent dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een derde asielaanvraag in. In het kader van zijn eerste asielaanvraag werd geoordeeld dat verzoeker zijn beweerde Somalische identiteit en afkomst van het eiland Juula niet aannemelijk had gemaakt daar hij geen aannemelijke verklaring kon geven waarom hij onbekend was met dit eiland, noch waarom zijn kennis van het Somalisch clansysteem onaanvaardbaar beperkt was (zie RvV 16 januari 2009, nr. 21.478). Verzoekers tweede asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen. Te dezen is de Raad niet bevoegd de beslissingen genomen in het kader van verzoekers eerdere asielaanvraag te beoordelen in beroep, daar deze door de in de Belgische wetgeving voorziene rechtsmiddelen aangevochten dienen te worden. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde feiten.

3.2. Verzoeker argumenteert dat hij zich met de bestreden beslissing "*absoluut niet akkoord kan verklaren*". Verzoeker volhardt dat hij "*wel degelijk de Somalische nationaliteit [heeft] en heeft getracht documenten aan te brengen die dit bevestigen*" en "*Hij legde ter staving van zijn derde asielaanvraag volgende documenten neer:*

- *Een Somalisch paspoort*
- *Een verklaring van ongehuwde staat*
- *Envelop van DHL waarmee zijn paspoort en verklaring van ongehuwde staat verstuurd werden*
- *Geboortecertificaat op naam van zijn vader*"

Verzoeker voert aan "*dat de redenen van het cgvs om te twifelen aan de authenticiteit van zijn documenten niet afdoende zijn. Zolang er geen objectief bewijs voorligt dat het document vals is dient de rechtbank, conform de beginselen van het burgerlijk wetboek en het gerechtelijk wetboek, te aanvaarden dat de stukken die voorgebracht worden door verzoeker echt en authentiek zijn. Indien het cgvs iets anders beweert dient zij maar de geëigende procedures hiertoe op te starten of minstens hiervan bewijs voor te leggen. Het argument dat er vele valse documenten verhandeld worden is niet afdoende! (...)* Verzoeker stelt dat de documenten die hij neerlegde wel degelijk echte documenten zijn en meent dat de rechtbank deze documenten niet zomaar naast zich kan neerleggen."

3.2.1. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen moet aanbrengen ter staving van zijn relaas. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Waar verzoeker stelt "*bezwaarlijk kan een rechtbank officiële identiteitsdocumenten naast zich neerleggen*", dient hij in de eerste plaats aan te tonen dat het "officiële documenten" zijn. In asielzaken zijn documenten slechts één element in de beraadslaging en dienen steeds ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027).

3.3. De commissaris-generaal wijst op talrijke elementen die hem ertoe deden besluiten dat de neergelegde documenten niet authentiek voorkomen. De documenten vertonen talrijke onderlinge discrepanties (verblijfplaats verzoeker en geboortedatum), en de inhoud ervan strookt evenmin met verzoekers verklaringen. Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoeker deze documenten op een legale manier kon bemachtigen, zijn verklaringen in dit verband kunnen geenszins overtuigen: *“toen ik in België was ging ik naar een feestje in Leuven, daar waren veel Bajuni uit Somalië, ik ontmoette er iemand”*, die toevallig zijn grootmoeder kende en *“dat kon regelen want hij had vrienden ginds”* en hem daarop in contact bracht met zijn grootmoeder, die voor hem een paspoort aanvraag en kreeg, zonder dat verzoeker zich hiervoor persoonlijk diende aan te melden. Verzoeker gaat eraan voorbij dat van algemene bekendheid is dat in Somalië geen officiële documenten meer kunnen worden uitgereikt aangezien het land geen administratieve structuren bezit nu na 1991 het land in totale chaos verviel en de oorlog naast alle gebouwen ook de staatsinstellingen heeft vernield. Verzoeker verklaart dat zijn paspoort *“werd officieel uitgegeven door de lokale autoriteiten”* (gehoorverslag CGVS, 29.04.2010, p.5) maar laat na aan te tonen waar in Somalië al een (lokale) dienst zou bestaan waar paspoorten worden uitgereikt, welke ambtenaren deze bemannen en onder wiens autoriteit ze zouden werken. Het neergelegde paspoort is dan ook klaarblijkelijk frauduleus. Daarenboven blijkt ter terechtzitting dat het originele paspoort zelfs op het eerste zicht mankementen vertoont die wijzen op een (slechte) vervalsing en manipulatie. Verzoeker ontkent ter terechtzitting niet dat de stempels en de handtekening op de tweede bladzijde manifest niet op het originele papier maar op een plastificeerde bladzijde werden geplaatst, wat op bladzijde 45 het randje van het originele plastic verklaart. Het paspoort is ook om deze reden onmiskenbaar frauduleus. Wat de enveloppe van DHL betreft dient te worden vastgesteld dat hieruit hoogstens kan blijken dat verzoeker post ontving uit Somalië, doch geenszins dat hij de Somalische nationaliteit bezit en van Somalië afkomstig is.

3.4. Daarbij dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag heeft gelogen over zijn leeftijd en de Belgische autoriteiten voorhield minderjarig te zijn. Verzoeker erkent thans *“dat hij wel degelijk in 1989 is geboren en niet in 1992”*, wat bezwaarlijk een aannemelijke verklaring kan bieden voor de vastgestelde discrepanties tussen de neergelegde documenten. In het kader van zijn eerste asielaanvraag verklaarde hij immers geboren te zijn in 1992 en legde ter adstructie een geboorteakte neer, terwijl hij in het kader van zijn derde asielaanvraag toegeeft geboren te zijn in 1992 en ter adstructie een paspoort neerlegt. Verzoeker legt aldus documenten neer naargelang de gewijzigde versies van zijn verklaringen. Zijn bewering ter CGVS-verhoor dat hij zijn exacte geboortedatum niet kende omdat *“Waar ik vandaan kom kunnen de ouders de exacte geboortedatum niet geven (...) dat zou het kind kwaad aandoen”* (gehoorverslag CGVS, 29.04.2010, p.4) is een loutere bewering die niet kan overtuigen nu verzoeker hiervan geen gewag maakte in het kader van zijn eerste asielaanvraag, en toen volhardde *“ik ben geboren in 1992”*, zelfs nadat hij geconfronteerd werd met de uitkomst van het medisch onderzoek *“ze deden een scan maar mijn geboortecertificaat bewijst dat ik in 1992 werd geboren”* (gehoorverslag CGVS, 19.08.2008, p.5-6).

3.5. Het attest van celibaat is tevens behept met vormelijke gebreken zodat er geen bewijswaarde kan worden aangehecht te meer nu het slechts een eenzijdige getuigenverklaring is. Zo toont verzoeker het bestaan niet aan van de Kismayo district court van de Somalische Republiek, noch waar er kantoren zijn van het Ministerie van Buitenlandse zaken die dit stuk certificeerde. Ook aangaande het *“geboortecertificaat op naam van zijn vader”* onderneemt verzoeker niet de minste poging om de bevindingen van de commissaris-generaal te betwisten of te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind. Wat de verwijzingen naar de *“situatie en de leefomstandigheden in Somalië”* en *“recente mediaberichtgeving van Somalië”* betreft dient te worden vastgesteld dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het beweerd land van herkomst en algemene informatie dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verweerder merkt bovendien terecht op dat in casu *“een verwijzing naar de algemene situatie in Somalië niet relevant is aangezien verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij werkelijk de Somalische nationaliteit zou bezitten”*.

3.6. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag kwam vast te staan dat verzoekers beweerde Somalische afkomst geenszins kan overtuigen nu zijn kennis aangaande zijn land van herkomst en de Somalische maatschappij geheel ontoereikend was. Het louter neerleggen van documenten in het kader

van zijn derde asielprocedure kan bezwaarlijk volstaan om de hiaten in en de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen, temeer nu deze documenten klaarblijkelijk frauduleus voorkomen. Verzoekers beweerde Somalische nationaliteit is klaarblijkelijk frauduleus, en onderhavig beroep komt voor als misbruik van procedure.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en argumenteert dat *“de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak”*. Verzoeker voert aan dat hij bij een eventuele terugkeer vreest *“dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM)”*.

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.2.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan slechts vaststellen dat verzoekers voorgehouden Somalische identiteit en nationaliteit bedrieglijk is. Zoals hoger geoordeeld voert verzoeker geen nuttige elementen aan die aannemelijk maken dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. De Raad ziet ten slotte ook het nut niet van de verwijzingen naar de situatie in Somaliland of Puntland, noch dat het verzoeker onmogelijk is *“om terug te keren naar Afghanistan”*, nu verzoeker beweert uit Somalië afkomstig te zijn. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,
mevr. K. VERHEYDEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK